

Οι Σκιές της Χρυσαιγής

By maseliz

Εκεί που οι σκέψεις συναντάνε την μαγεία

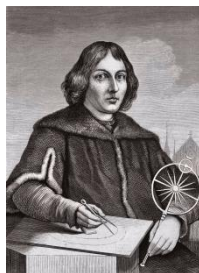
2016

Οι
Σκιές.....
Της
Χρυσαιγής

Σκέψεις και στοχασμοί

Πρόλογος

(Αφιερωμένο στις χαμένες ψυχές)

“ Η Γη γυρίζει γύρω από τον
Ήλιο, ... ”
Nicolaus Copernicus

Το βιβλίο είναι όπως ο άνθρωπος

<Ανάλογα τον τρόπο προσέγγισης ανάγνωσης και
τοποθέτησης.....ερμηνεύεται>.

Αγαπητέ Αναγνώστη

Αποφάσισα να αποτυπώσω κάποιες λέξεις, κάποιες εκφράσεις και κάποιες σκέψεις μου σε ένα κομμάτι χαρτί. Κάτι ανόητο, κάτι ανούσιο για τον περισσότερο κόσμο πιθανόν και για εσένα. Όμως για μένα είναι σημαντικό. Είναι ένα δικό μου μέρος, μια πόρτα κρυφή διαφυγής από τα καθιερωμένα και από τα συνήθη.

Η αφιέρωση είναι για εκείνες τις ψυχές που έχασαν προσωρινά τον δρόμο τους. Αυτές μέσα από τα βιώματα μου αποτελούν κομμάτι της γέννησης και της δημιουργίας αυτού του έργου . Το βιβλίο είναι όπως ο άνθρωπος – επινοητικό μα και ανιαρό, γενναίο και δειλό μαζί, όμορφο και άσχημο.

Θα πεις το βιβλίο είναι πολύ μικρό όμως είναι το Δικό μου βιβλίο, όπου η σκέψη ή αυτοκριτική και η φιλοσοφία γίνονται ακαταμάχητα εργαλεία στα χέρια του αναγνώστη. Μόνος του ο άνθρωπος δημιούργησε τα δεσμά του και αλυσοδομένος πνίγεται στη φυλακή που ο ίδιος έκτισε γύρω του. Η λέξη ελευθερία έχει παρεξηγημένη έννοια.

Η μειωμένη μόρφωση, η ελλιπής πληροφόρηση, η υποκειμενική αντίληψη, η μη εξειδίκευση, ο προσηλυτισμός κάνουν την έρευνα ακατανόητη υπόθεση.

Κεφάλαιο 1°

Οι άνθρωποι

Οι άνθρωποι Σκιές

....είναι και εκείνοι οι άνθρωποι που ζουν στις σκιές τους στο σκοτάδι τους ή στις σκιές των άλλων. Δεν τολμούν δεν ονειρεύονται δεν ζούνε.

Γιατί κρύβεσαι? Έτσι μένεις στάσιμος . ξέρω καλά ότι υπάρχει μέσα σου μια σπίθα ελπίδας ..βοήθησε την να ανάψει και να γίνει πυρκαγιά... θα σου αρέσει ...το ξέρω... μην νομίζεις ότι η ευτυχία είναι άπιαστη και για λίγους ...η δική σου είναι μέσα σουκαι χρειάζεσαι μια μικρή βοήθεια για να την βρεις ...χαμογέλασε και περίμενε. Περίμενε την στιγμή που θα έρθει και θα έρθει εκεί που δεν περιμένεις ...μόνο περίμενε.... να είσαι έτοιμος ...άνοιξε τα μάτια σου και την καρδιά σουόσες απουσίες και ερωτηματικά σε εγκλωβίζουν τοποθέτησέ τα σε μια άκρη του μυαλού σου και κάνε χώρο για καινούργια όμορφα πρόσωπα και καταστάσεις... μην συνεχίσεις να βλέπεις το φως μέσα από μια χαραμάδα αλλά άνοιξε διάπλατα την πόρτα . Έτσι η σκιά θα είναι πάντοτε πίσω σου και όχι εσύ πίσω από αυτήν.....

Οι άνθρωποι Αερικά

.....είναι και αυτοί οι άνθρωποι που έχουν τις ψυχές τους περιπλανώμενες. Ζούνε ανάμεσα στην φαντασία και την πραγματικότητα.

Στο άγνωστο και το γνώριμο συνάμα.
Ζούνε την ζωή τους έτσι όπως εσύ δεν
τολμά να ζήσεις, που δεν έχεις
συνηθίσει να ζεις,

που τρέμεις στην ιδέα να κάνεις κάτι
παρόμοιο και να αλλάξεις παρόλο που
τους θαυμάζεις. όμως εσύ που θα πας?
φοβάσαι.

εκείνοι δεν φοβούνται.. σκέφτονται και αντιλαμβάνονται
διαφορετικά . Για αυτούς ο χρόνος έχει μεγάλη σημασία και
δεν αφήνουν

να πάει χαμένος. Αυτές οι ψυχές γελάνε δυνατά , γνωρίζουν
και μιλάνε σε αγνώστους , χορεύουν και απολαμβάνουν την
κάθε στιγμή

γεμίζουν οι ίδιοι από χρώματα, μυρωδιές, μουσικές, εικόνες
, γεύσεις . Και δεν έχει σημασία που θα πρέπει να ταξιδέψουν
για να

τα βρουν όλα αυτά. Τολμάνε για το άπιαστο και το αδύνατο
και η τύχη είναι μαζί τους

.....δεν είναι άνθρωποιείναι αερικά....άπιαστα.....

Κεφάλαιο 2°

Η ψυχική ώθηση – η ενθάρρυνση

Τα λάθη και τα χαμόγελα

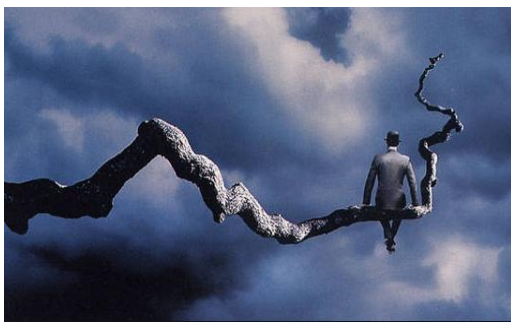
Η μόνη ανταπόδοση που θα ήθελα είναι να ακούσω μια φορά
"έχεις δίκιο".... Και μην το δεις εγωιστικά..... Με κούρασε αυτό
που λένε ότι λάθος σκέφτομαι και κάνω λάθη..... Και σίγουρα
κάνω.... Θέλω μια φορά να μου χαμογελάσουν και να μου
πούνε κάντο και εμείς μαζί σου..... Όταν θέλεις να κάνεις κάτι

και δεν έχεις τους δικούς σου κοντά, δεν θα καταφέρεις τίποτα και θα τους επαληθεύσεις..... Στο έχω πει ότι δεν είμαι δυνατή ψυχικά.... Μόνο μια μικρή ώθηση χρειάζομαι και μπορώ να φέρω τον κόσμο ανάποδα.....

Με ότι και να ασχοληθώ θα το κάνω όσο καλύτερο γίνεται.... Ακόμη και εκεί που είναι να πάω , αν μου δώσουν το ελεύθερο θα τους κάνω το περιβάλλον τους κουκλίστικο.... Θα προσπαθήσω να κάνω τους χώρους τους προσβάσιμους και να μπορούν να τους λειτουργήσουν Να έχουν τα πιο όμορφα γραφεία οι τιτλούχοι και οι προύχοντες .

Αρκεί να έχω χαμόγελα γύρω μου...

Δεν μου αρέσει να μιλάω για τον εαυτό μου.... Δεν είμαι ξιπασμένη.... Και δεν θέλω να σε κουράζω με τις σκέψεις μου Όμως μου λείπει το χαμόγελο γύρω μου , μου λείπει η ενθάρρυνση , μου

λείπει ο άνθρωπος στήριγμα, μου λείπει ο πραγματικός μου εαυτός.

Συγγνώμη είσαι ο μόνος που με ακούει.....

Κεφάλαιο 3°

Οι Άγγελοι

Άγγελοι

Λένε ότι είναι πλάσματα θεϊκά και υπάρχουν για να μας προστατεύουν να μας καθοδηγούν να μας αγαπάνε.... Και όταν χρειαστεί κάνουν και θαύματα. Δεν είναι ορατοί δεν εμφανίζονται ποτέ... δεν γνωρίζουμε την μορφή τους.

Εγώ θα πω ότι ναι υπάρχουν Άγγελοι. Έχω δει έχω γνωρίσει. Άνθρωποι είναι όπως εγώ και εσύ. Όμως ξεχωρίζουν. Έχουν τόση αγάπη μέσα τους που φτάνει για εκατό ζωές. Είναι εκείνοι που βλέπουν μέσα στα μάτια σου και ξέρουν ...αυτό που επιθυμείς και ονειρεύεσαι ...δεν θα σε πληγώσουν ούτε θα σε στενοχωρήσουνξέρουν το καλό και το κακό και είναι εκεί για να σου το δείξουν .

Και αν για κάποιο λόγο δεν πραγματοποιήσουν τις ευχές σου θα είναι για το καλό σου ...που θα το καταλάβεις με το πέρασμα του χρόνου.... είναι εκείνο που δεν δέχεσαιαυτοί ξέρουν.

Σε κοιτούν χωρίς να το ξέρεις ...προσπαθούν για την ευτυχία σου χωρίς να φανερωθούν ..δεν ζητούν αναγνώριση και ανταλλάγματα παρά μόνο το χαμόγελο σου

Χαμογέλα σε τους ...αυτή είναι η ανταμοιβή τους ...

Κεφάλαιο 4°

Καθημερινοί προβληματισμοί

Ευχαριστώ

Πόσα ευχαριστώ έχεις πει? Υπάρχουν πολλοί λόγοι για να πεις ευχαριστώ , αυτήν την μαγική λέξη.

Είπες ευχαριστώ σε αυτούς που σε πλήγωσαν? πρώτα από εκεί να ξεκινήσεις. Θυμάσαι? Πόσο πολύ πόνεσες τότε? Θυμάσαι που νόμιζες ότι το μέσα σου έχει γίνει χίλια κομμάτια? Θα θυμάσαι όμως όταν γιατρεύτηκες τι έκανες λάθος και τι σωστά. Άρα δεν θα το επαναλάβεις. Ευχαριστώ λοιπόν στους τιμωρούς μου .

Σε αυτούς που κήκηκα αλλά ξαναγεννήθηκα .που έμαθα τι και ποιον να αποφεύγω. Αυτά που στερήθηκα και κατανόησα και ξεχώρισα τα σημαντικά από τα ασήμαντα. Που έμαθα να διαβάζω συμπεριφορές. Που έδωσα και δεν πήρα και τώρα δεν ζητώ. Σε αυτούς που δεν ήταν πρόθυμοι για μια πιθανή ευτυχία.

Και τι έμαθα? Ελευθερία , γνώση, αναθεώρηση, αυτογνωσία και κυρίως να μην συμβιβάζομαι με τίποτα λιγότερο από αυτό που αξίζω.

Σας ευχαριστώ !!!!

Ειλικρίνεια ή υποκρισία?

.....Το ποσό ειλικρινείς είμαστε οι άνθρωποι. Που οι περισσότεροι δεν είναι. Και δεν είναι.. επειδή πάντα σκέφτονται την αντίδραση εκείνου που απευθύνονται. Και προσπαθούν να μαντέψουν την αντίδραση του.... Και όλα αυτά τα "αν" γίνονται εμπόδιο και κρατούν την ειλικρίνεια κρυμμένη.... Είναι καλύτερα να λέμε αυτό που θέλει ο άλλος να ακούσει ή το αντίθετο?...Να λέμε αυτό που αισθανόμαστε και ας μην γινόμαστε αρεστοί? Και εκεί που χάνεται το θάρρος είναι στα συναισθήματα.... Γιατί να μην πούμε τις λέξεις εκείνες που δηλώνουν ακριβώς αυτό που θέλουμε και νιώθουμε? Μήπως από φόβο μην μας βάλουν την ταμπέλα αδύναμους ή εύκολους?..... Η αξιοπρέπεια πρέπει να είναι αντίθετη με την ειλικρίνεια?... Για το καλό το δικό μας ή για το καλό των άλλων?.... Και θα μου πεις ανάλογα με την περίπτωση ενεργείς και μιλάς.....

ειλικρίνεια ή υποκρισία?

Η τελειότητα στην ζωή μας

Αν βρεις κάποιον που θα καλύψει τα κενά σου και εσύ καλύψεις τα κενά του άλλου τότε είναι το τέλειο... Τότε το βρήκες.... Αν πάλι καλύπτονται μόνο τα κενά του ενός από τους δύο τότε ξέρει πως είναι το τέλειο για αυτόν... Και δεν υπάρχει λόγος να ψάχνει αλλού....

Ο μη καλυπτόμενος θα ψάχνει να βρει ποιος θα τον καλύψει...

Κεφάλαιο 5°

Σκέψεις του δέντρου

(Είναι σκέψεις στοχασμοί που γεννήθηκαν κάτω από το συγκεκριμένο δέντρο-σύμβολο)

Ο άνθρωπος..... σαν όν ξεχνάει

"Αρκεί ένα λεπτό για να ερωτευτείς, μια ώρα για να συμπαθήσεις και μια ημέρα για να αγαπήσεις. Όμως μια ολόκληρη ζωή δεν αρκεί για να ξεχάσεις"

Σκοτείνιασε

Σκοτείνιασε ...και η μαγεία ξεκινάει.. επειδή η νύχτα είναι μαγική. Είναι η ώρα που ζωντανεύουν οι αναμνήσεις ...που μπορεί να πάρουν την μορφή φαντάσματος ..ξωτικών.. δράκων ...νεραϊδών... είναι η ώρα που δημιουργείς τα δικά σου παραμύθια... εκεί που τους πρωταγωνιστές και το τέλος το βάζεις εσύ ...όπως σου αρέσει...

Έρχεται η μικρή νεράιδα και με το μαγικό ραβδάκι της εμφανίζει όλους εκείνους τους ανθρώπους που ήρθαν ... που πήραν.. που έδωσαν... που έμειναν ...που έφυγαν.... αυτά είναι τα δικά σου φαντάσματα... που τα ζωντανεύεις όποτε θέλεις.... Άλλοι έχουν την μορφή δράκου που αν είναι κακός σε καίει με τις φλόγες του και αν είναι καλός σε βάζει στην πλάτη του και ταξιδεύεις. Άλλοι έχουν την μορφή πρίγκιπα που θα σε σώσει ή θα σε σκλαβώσει. Κάποιοι άλλοι την μορφή μιας μάγισσας που θα σου δώσει το δηλητηριώδες μήλο ή θα σου δώσει το μαγικό φίλτρο της επιτυχίας και της αγάπης.

Και κλαις ...όχι επειδή φοβάσαι το σκοτάδι... αλλά γιατί νοσταλγείς ...ή γιατί θυμώνεις ... ή γιατί έχεις πληγωθεί ... ή γιατί είσαι ευτυχισμένος ...ή απλά γιατί θέλεις να ζήσεις....

Φτιάξε το δικό σου παραμύθι ...κάθε φορά διαφορετικό ... που κρατάει όσο και η νύχτα ... οι πρώτες ακτίνες του ήλιου θα διαγράψουν το φανταστικό και θα σου δώσουν την ευκαιρία για το πραγματικό.

Το καλύτερο συστατικό της μαγείας είναι η ψυχή. Ο εσωτερικός κόσμος. Και αν τον ανακαλύψεις θα ανακαλύψεις πόσο εύκολο είναι να βάζεις ευτυχισμένο τέλος στα παραμύθια σου.

Ο άλλος ξεχωριστός άνθρωπος.....Εσύ

Εσύ που μου έμαθες τόσα πολλά.... εσύ που μου έδειξες αυτό που εγώ δεν είδα. Πως γίνεται εσύ να είδες μέσα μου ενώ εγώ ήμουν καλά κρυμμένη; Πως με βρήκες; Ίσως να σε ζήτησα και ίσως το σύμπαν ή αυτή η ανώτερη δύναμη να σε έφεραν στον δρόμο μου. Ναι, ζητούσα τόσο έντονα να φανείς...να με βρεις και να σε βρω. Ήρθες λοιπόν και με ξύπνησες. Όχι σαν το φιλί του πρίγκιπα στην ωραία κοιμωμένη ,αλλά με τις λέξεις σου αυτές που μόνο εσύ ξέρεις να χρησιμοποιείς τόσο εύστοχα και μαγικά. Μαγεύτηκα από τον τρόπο που έριξες και γκρέμισες τα τείχη που είχα υψώσει. Ήμουν καλά οχυρωμένηδεν έβλεπα γιατί δεν ήθελα να δω.... Δεν ένιωθα γιατί δεν υπήρχε κάτι να νιώσω... είχα κλειδωθεί στην σιωπή.... Εσύ μου έδειξες ότι υπάρχουν ουρανοί που μπορώ να πετάω ,εκεί που πετάνε ελεύθερα και άλλοι όμοιοι με εμένα...εκεί που δεν θα κρίνει κανείς το πέταγμα μου... εκεί που δεν υπάρχει λάθος ...εκεί που βρίσκω τον εαυτό μου.

Μου έδειξες την αξία μου όταν εγώ την έχασα. Όπως είχα χάσει και το νόημα της ζωής. Δεν απελευθερώθηκα τελείως , όμως προσπαθώ... η αρχή έγινε. Και αυτό που ζητάω τώρα είναι να πετάξουμε μαζί σε εκείνον τον δικό μας ουρανό .

Έλα Θα σε περιμένω ...πάντα

Είσαι αυτός.....

Είσαι αυτός που η τύχη σε έφερε και οι καταστάσεις οδήγησαν στο να γίνεις ο άνθρωπός μου. Αυτός δηλαδή που μαζί μου θα είχες κοινή πορεία στην ζωή.

«Ο άνθρωπός μου» όμως δεν κατάφερες ποτέ να γίνεις. Δεν προσπάθησες ποτέ να με γνωρίσεις. Δεν κατάφερες να με πείσεις ότι ήσουν η σωστή επιλογή μου. Δεν κατάφερες να δεις μέσα μου και να γνωρίσεις τις ανάγκες μου. Μου στέρησες το δικαίωμα της δημιουργίας, την ανάγκη για οράματα. Δεν βρισκόσουν ποτέ πουθενά. Δεν χαιρόσουν με την χαρά μου αλλά αντιθέτως ζήλευες. Δεν ήταν υποχρέωσή μου να κάνω την ζωή σου πιο εύκολη. Η απουσία σου δεν έγινε αισθητή.

Ο χρόνος που ζήσαμε ήταν άσχημος. Με λίγες όμορφες στιγμές που κυρίως ερχόταν μέσω τρίτων ανθρώπων. Η ζωή μου κυλάει με αναβολές και χάνεται.

Δέχομαι τις συνέπειες των επιλογών μου. Και θα δεχτώ ό,τι

επακολουθήσει. Και τοποθέτησες δεσμά.... όμως να ξέρεις ότι την ψυχή μου και την σκέψη μου δεν μπορείς ποτέ να φυλακίσεις.

Γεννηθήκαμε μια φορά και δεν θα υπάρξει δεύτερη. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε το αύριο όμως δεν μπορούμε να αναβάλλουμε την ευτυχία για αργότερα.

Ευτυχώς.....ένιωσα

«Και όταν σε ρωτήσουν τι έκανες στην ζωή σου να τους πεις ότι ΕΝΙΩΣΑ»

Ένιωσα όλα τα αισθήματα ξανά και ξανά. Διαφορετικά κάθε φορά όμωςτα ίδια. Και τι εννοώ; Κύκλους κάνουν αλλά με διαφορετική ένταση κάθε φορά. Ο χρόνος και η στιγμή τα κάνουν να είναι διαφορετικά.

Ως παιδί

Ένιωσα την ΧΑΡΑ όταν απέκτησα το αγαπημένο μου παιχνίδι

Ένιωσα τον ΠΟΝΟ όταν χτύπησα

Ένιωσα τον ΦΟΒΟ όταν έμεινα μόνη την νύχτα

Ένιωσα ΘΥΜΟ όταν δεν γινόταν τα θέλω μου

Ένιωσα την ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΗ όταν δεν τα κατάφερα

Ένιωσα την ΑΓΑΠΗ όταν με αγκάλιασαν οι δικοί μου άνθρωποι

Ένιωσα ΜΟΝΗ όταν δεν είχα φίλους

Με το πέρασμα του χρόνου αυτό που αλλάζει είναι οι αφορμές, οι αιτίες, οι άνθρωποι.....

Ένωσα ΧΑΡΑ όταν κατάφερα και πέτυχα τους στόχους μου
Ένωσα ΠΟΝΟ όταν με πλήγωσαν τα λόγια και οι πράξεις
Ένωσα ΦΟΒΟ όταν ξεκίνησα μόνη το ταξίδι της ζωής μου
Ένωσα ΘΥΜΟ όταν μου έκοψαν τα φτερά μου
Ένωσα ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΗ όταν πίστεψα και προδόθηκα
Ένωσα ΑΓΑΠΗ όταν συνάντησα ανθρώπους ...σαν εσένα..
Ένωσα ΜΟΝΗ όταν έφυγες

Η ζωή είναι στα χέρια μου και θα είναι και χαρούμενη και
θλιβερή. Μην ξεχνάς ότι είμαι άνθρωπος. Τα αισθήματα είναι
κίνηση, είναι φωνές και χρώματα.

Είναι η πραγματικότητα.

Και ...όταν γίνουν λέξεις... είναι ποίηση!

Κεφάλαιο 6°

Η σκέψεις μου για την Ψυχή

Η ψυχή

Φαντάζομαι ότι η ψυχή μας είναι όπως μια αυλήκάτι σαν την αυλή του παραδείσου. Σε αυτήν την αυλή υπάρχουν δέντρα πολλά , λουλούδια , νερά, δρομάκια , παγκάκια , τραπέζιακαι από αυτή την αυλή έχεις θέα τον ατελείωτο ουρανό , τα χιονισμένα βουνά και φυσικά την γαλάζια θάλασσα.

Ο κάθε άνθρωπος έχει μια τέτοια αυλή , που κανενός δεν είναι ίδια με κάποια άλλη. Η κάθε αυλή είναι μοναδική εκτός από διαφορετική.

Εκεί λοιπόν μπαίνουν πολλοί άνθρωποι . Μπαίνουν κάνουν μια βόλτα γεύονται τα φρούτα από τα δέντρα της αυλής , πίνουν το νερό από την πηγή , μαζεύουν τα λουλούδια της αρεσκείας τους , κάνουν παρέα με τον ιδιοκτήτη. Εκείνος ως καλός οικοδεσπότης τους δίνει απλόχερα ότι νομίζει ότι έχει καλό από αυτό το μέρος. Και μερικοί ας είναι περίεργοι, καχύποπτοι, κακοδιάθετοι, αρνητικοί.

Όμως...στο κέντρο υπάρχει ένα σπίτι. Απλό αλλά όμορφο.. . εκεί δεν μπορούν να μπουνε όλοι. Μόνο λίγοι και εκλεκτοί. Στο παρελθόν έμπαιναν πολλοί και δεν σεβάστηκαν τίποτα και δημιουργούσαν φασαρίες και καταστροφές μόνο ζητούσαν να πάρουν.... έτσι ο ιδιοκτήτης αποφάσισε ότι θα προσκαλεί αυτούς που θα

αξιζουν να μείνουν στο σπίτι του. Αυτούς που τον κάνουν ευτυχισμένο και χαμογελαστό. Αυτούς που τους δίνει και αυτοί μένουν.

Εκεί στο σπίτιστην ψυχή
.....δημιουργούνται τα πιο
όμορφα συναισθήματα που
τα μοιράζονται όλοι
....δημιουργούνται οι πιο
όμορφες σκέψειςγίνονται
τα πιο όμορφα
ταξίδια....υπάρχει η αγάπη
....δίνεις και παίρνεις.....και
μένεις εκείδεν φεύγειςκαι αν αποφασίσεις να
εγκαταλείψεις ένα τέτοιο σπίτι να ξέρεις ότι θα έχεις για πάντα
τα κλειδιά ώστε να νιώθεις ότι ανήκεις κάπου και θα μπορείς
να επιστρέψεις.

Όταν υπάρχουν άνθρωποι που τους έχουμε στην ψυχή μας ,
είναι εκεί για πάντα... είναι ότι πιο πολύτιμο έχουμε. Ο
θησαυρός μας.

Κεφάλαιο 7°

Ο δικός μας άνθρωπος

Γνωριμία με έναν ξένο..... δικό μου άνθρωπο

Σε γνώρισα μέσα από το γραπτό λόγο.
.... και από την μουσική , από τα
τραγούδια που μου έστειλες. Βρήκα
τα λόγια τους να εκφράζουν ακριβώς
τα θέλω μου και τις αναζητήσεις μου .
Πρώτα... ξεχώρισες από τα πλήθος....
Σκιαγραφούσες τον χαρακτήρα που
είχα ονειρευτεί... Τολμώ να
ομολογήσω ότι αποτελείς έμπνευση ..
.. Ο λόγος που είδα διαφορετικά τα θέλω μου.. . και τους
προορισμούς μου . Η παρουσία σου μου ανέδειξε την αξία
που είχα σαν άνθρωπος και την είχα ξεχάσει, την
κατατρόπωσαν στα υπόγεια. .. Είσαι η καινούργια αρχή στον

καινούργιο κόσμο μου.,. Είσαι ακριβώς ότι ζητούσα και
ακόμα παραπάνω... Και η στιγμή ήταν η πιο κατάλληλη...
Είσαι η ανάσα μου και το οξυγόνο μου... Δεν περίμενα ότι
αυτό που ζητούσα και φανταστεί θα το έβρισκα σε έναν
άνθρωπο..... ήσουν εσύ....

Άσε με λοιπόν να είμαι
κολλημένη μαζί σου... Γιατί
είμαι ευτυχισμένη και
χαμογελώ... Χωρίς βέβαια να
ζητήσω το οτιδήποτε από σένα
Είμαι τυχερή που σε βρήκα
.....είναι παράτολμο νο να
ξεσκεπάζεις, να αναδιπλώνεις

τα συναισθήματα ενός ατόμου που είναι αλληλένδετα με
σένα...και το βασικότερο η επικρατούσες συνθήκες που ΔΕΝ
δίνουν δικαίωμα να πραγματώσεις όσα θέλεις στην κοινωνία
που ζούμε Μου είπες να σου ελεύθερα τι θέλω και αυτά
που αισθάνομαι... Μη θεωρείς λοιπόν παράτολμο που
ξεσκεπάζω τα συναισθήματα μου....

Εμφανίστηκες εσύ που είσαι κάτι άπιαστο για μένα...δεν είσαι
δικός μου ...και ποτέ δεν θα γίνεις...χωρίς να επιδιώξω πλέον
νιώθωθέλω να έχω στιγμές μαζί σου,

Δεν θα πω την χρονική
διάρκεια...τώρα μπορεί να λέω για
πάντα...αλλά δεν είναι στο χέρι μου
και δεν εξαρτάται από μένα...το για
πάντα μου έβγαινε για τόσο....είναι
μια λέξη και έννοια που δεν
καθορίζεται και πολλές φορές δεν
είναι αληθινή.. ...εγώ λέω και μένω σε

αυτά που λέω και νιώθω...δεν αλλάζω γνώμη....αυτό που
πιστεύω και είναι σίγουρο είναι το ότι θα είσαι στις
αναμνήσεις μου..... στην κάρδια μου θα έχεις μια θέση
ξεχωριστή...και η επιθυμία μου να σε αγγίζω και να σε νιώθω
δεν θα μειωθεί..... Η μαγεία του πάθους..

Κεφάλαιο 8°

Απορίες μιας ζωής

τύψεις και απωθημένα

Όσα δεν τολμήσαμε να πούμε.
Όσες φορές συγκρατηθήκαμε να
μην κάνουμε πράξεις αυτά που
επιθυμούσαμε.

Δεν είναι δειλία. Είναι οι
ακατάλληλες συνθήκες, εκείνες
που δεν σε ωθούν στο να
προχωρήσεις. Και όλα αυτά που
θέλεις να πεις και να πραγματοποιήσεις μένουν πίσω. Πίσω σε
μια άκρη του μυαλού σου. Που δεν σε αφήνουν να ησυχάσεις.
Έρχονται λοιπόν τα απωθημένα και σκέφτεσαι πιθανά σενάρια
αν γινόταν τότε Τώρα θα ήταν διαφορετικά. Όχι μόνο
διαφορετικά αλλά θα άγγιζαν την τελειότητα.

Ίσως να είναι ένα μάθημα που θα λέμε στον εαυτό μας. Μας
υπενθυμίζουν αυτά που χάσαμε. Και ίσως στην επόμενη
ευκαιρία να τολμήσουμεέτσι δεν τα διαγράφουμε από την
μνήμη μας. Πλάθουμε το τέλειο και κανένας και τίποτα δεν το
ξεπερνάει....

Σου γεννάει ελπίδες ότι
θα ζήσεις αυτά τα σενάρια
που τόσες φορές έχεις
κάνει εικόνα στο μυαλό
σου. Πονάς και βλέπεις
πίσω ... μέχρι να
αποκτήσεις καινούργια.

Και πάλι από την αρχή. Μέχρι να μάθεις και να αναρωτηθείς :

Μήπως είναι καλύτερα να έχουμε τύψεις παρά απωθημένα;

Κεφάλαιο 9°

Η έννοια της αγάπης

Σ' αγαπώ

Σ' αγαπώ.... και ας είναι το τελευταίο που θα πω. Και ας φύγεις. Τώρα θα ξέρεις. Μπορεί να κλείσεις την πόρτα αλλά θα ξέρεις. Θα ξέρεις άτι είσαι ο μοναδικός που αγάπησα Ότι η απουσία σου με πονάει ...ότι δεν θα σε ξεπεράσω ποτέ ...ότι δεν θα κοιτάζω αλλού.

Θα σου πω σε αγαπώ και ας είναι το μονοπάτι αυτό δύσκολο. Το νιώθω τόσο έντονα και θέλω να το φωνάζω ξανά και ξανά. Όσες φορές μου ερχόταν στα χείλη δεν τολμούσα να σου την πω αυτή την τόσο όμορφη λέξη. ...μήπως φύγεις.... και δεν το θέλω.....

Αγαπάω εσένα και μου έχεις δημιουργήσει τόσο πολύ αγάπη μέσα μου που αγαπάω τα πάντα γύρω μου. Όλους και όλα. Μέχρι τώρα δεν ήξερα ότι η αγάπη μεγαλώνει και πολλαπλασιάζεται και είναι πάντα εκεί. Είναι ένας σπόρος

που μια φορά μόνο να τον καλλιεργήσεις , μια φορά να πάρεις τους καρπούς του, συνεχίζει να αναπαράγεται από μόνος του.

Εσύ είσαι ο φάρος μου που φωτίσες το σκοτάδι μου που μου έδειξες ότι υπάρχουν ομορφιές και χρώματα γύρω μου. Και το φως σου είναι τόσο δυνατό που δεν θα σε χάσω και πάντα θα σε

βρίσκω.... και ας είναι από μακριά....

Αγαπάω τον τρόπο που αγαπάς και εσύ τους γύρω σου.... τον πόσο θετικός άνθρωπος είσαι Αυτά που είδες σε μένα.... αυτά που μου έμαθες.... αγαπάω το χαμόγελό σου ..τα μάτια σουτην φωνή σου... την ζεστασιά των χεριών σου.... την αγκαλιά σουτην ψυχή σου....

Θέλω να είμαι το καλύτερο για σένα ... όπως είσαι εσύ για μένα.... Θέλω να με θέλεις τόσο πολύ όσο σε θέλω εγώΘέλω να με ερωτεύειςθέλω να θέλεις σαν τρελός να με βλέπειςήθελα να ήσουν δικός μου....

Σ' αγαπώ

Κεφάλαιο 10°

Θα δεις.....

Θα είμαι καλά ...χωρίς εσένα

Νομίζεις ότι δεν μπορώ να ζήσω μόνη μουνομίζεις ότι δεν έχω τίποτα... νομίζεις ότι δεν μπορώ να ξεφύγω από εσένα.....

Θα δεις....

Νομίζεις ότι μετά από σένα δεν θα μπορώ να βρω τον δρόμο μου ...την ευτυχία μου και το λιμάνι μου;

Θα δεις....

Νομίζεις ότι εσύ είσαι ο δυνατός και εγώ η αδύναμη.... γνωρίζεις ότι δυνατός είναι αυτός που μπορεί και κλαίει;..... όχι αυτός που έχει μυϊκή δύναμη;.... έχω την αλήθεια με το μέρος μου και εσύ δεν έχεις τίποτα

Θα δεις.....

Νομίζεις ότι έχεις εξουσία πάνω μουάτι με κρατάς δέσμια κοντά σου;ότι μετά από όλα αυτά που μου έχεις κάνει δεν θα μπορέσω να βρώ την ευκαιρία να δραπετεύσω και να βρω την ηρεμία;..

Θα δεις....

ολομόναχη θα επιβιώσω.. θα σταθώ στα πόδια μου και κανείς δεν θα μου στερήσει αυτό.... μόνο για μένα...

Θα δεις ...κάποια μέραμε κάποιο τρόπο ...ότι θα είμαι καλά ...χωρίς εσένα...

Κεφάλαιο 11°

Ο καθρέπτης λέει την αλήθεια

Αυτογνωσία σε μένα και στα θέλω μου

Καθρέφτη καθρεφτάκι μου.... όχι δεν θέλω να μου πεις ποια είμαι.... Αυτήν την φορά θα σου πω εγώ

Αυτό που εσύ βλέπεις είναι ένα πρόσωπο ... μόνο αυτό καταλαβαίνεις ... βλέπεις τα μάτια τα οποία είναι το

κεντρικό σημείο... μετά τα χείλη και το στόμα ... τα μαλλιά και όλα τα υπόλοιπα...

Θα σου πω εγώ τι βλέπω όταν βλέπω εμένα μέσα από εσένα...

Τα μάτια λοιπόν πέρα από το χρώμα τους που νομίζω είναι μοναδικό και όμορφο... μπορείς εκεί να δεις την ψυχή μου ...να δεις αν αξίζει ... αν είναι καλή ή όχι... αν είναι ευτυχισμένη. Και να σου πω ότι τώρα ξέρω πώς να την κάνω ευτυχισμένη.

Στα χείλη μου θα δεις ένα υπέροχο χαμογέλιο και οι ρυτίδες που σχηματίζονται είναι αποτέλεσμα αυτού. Και να ξέρεις ότι είναι αληθινό... γιατί τώρα ξέρω τι με κάνει να χαμογελάω.

Τα μαλλιά αλλάζουν και αυτά ανάλογα με την διάθεση... τότε μακριά ... τότε κοντά... διαφορετικά κάθε φορά αλλά έχουν μια χάρη έτσι όπως αγκαλιάζουν το πρόσωπο μου. Και τώρα ξέρω πως μου ταιριάζουν καλύτερα.

Τα μάγουλα έχασαν λιγάκι το ροζ χρώμα τους και απέκτησαν ένα δυο σημαδάκια κάπου εκεί στο πλάι ... δεν έχει σημασία... ή μάλλον έχει για να μου θυμίζουν. Και τώρα ξέρω πώς να αμύνομαι.

Εσύ με βλέπεις όπως ο καθρέφτης. Κοίτα με αλλιώς ... όπως πραγματικά είμαι. Γιατί θα βρω άλλο βλέμμα που θα με ανακαλύψει και θα δει βαθιά ... ένα αυθεντικό.

Εσύ έγινες καθρέφτης ... πρόσεχε ...σπάει εύκολα....

Κάποιοι στίχοι ενός τραγουδιού λένε :

«αν θέλεις να σωθείς από την ομορφιά σου

Πάρε τσεκούρι και σπαθί

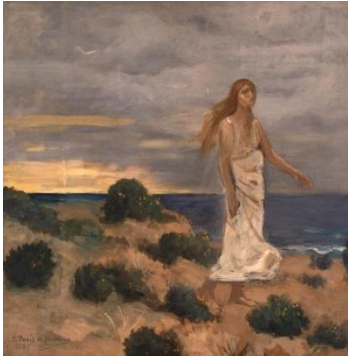
Και κόψε τα φτερά σου»

Εγώ θα διορθώσω και θα πω ... «και κόψε τα δεσμά σου»)

Κεφάλαιο 12°

Τύχη ή επιλογή;

Ίσως τυχαία επιλογή

Όσοι επικαλούνται την τύχη και για ότι και τους συμβαίνει καλό ή κακό , κατηγορούν όχι τον εαυτό τους και τις επιλογές τους, αλλά την τύχη. Αυτοί είναι που δεν σέβονται την ίδια τους την ύπαρξη μιας και δεν υπάρχει για αυτούς η έννοια της επιμονής, της προσπάθειας και των ευκαιριών.

Εκείνοι που επιλέγουν, έχουν την δύναμη της δημιουργίας, το πνεύμα της ελευθερίας, την τόλμη να δοκιμάσουν και ίσως τα καταφέρουν . Και μέσα από τις όποιες επιλογές με τα όποια αποτελέσματα θετικά ή αρνητικά, μαθαίνουν ώστε στο μέλλον να επιδιώκουν το καλύτερο δυνατόν.

Με οτιδήποτε ασχολούμαστε, ποιους φίλους θα έχουμε κοντά μας, τι γνώσεις θα αποκτήσουμε, με την εργασία που θα ασχοληθούμε, με ποιον θα περάσουμε την ζωή μας...όλα είναι επιλογές.

Να ερχόμαστε αντιμέτωποι με τις επιλογές μας και να δεχόμαστε όποιο αποτέλεσμα και να μάθουμε να ξεχωρίζουμε ποιες ευκαιρίες είναι κατάλληλες για εμάς .

Και αν κάνουμε κάπου λάθος και το αποτέλεσμα δεν είναι το επιθυμητό, έχουμε το θάρρος να διορθώσουμε .

Η ζωή μας είναι ένα όμορφο παραμύθι με πολλές περιπέτειες και οι ίδιοι είμαστε αυτοί που δημιουργούμε τα όμορφα, τα άσχημα και όλα αυτά που μας αξίζουν.

Κεφάλαιο 13°

Ο πόνος της ψυχής

Ίσως η τυχαία επιλογή

.....και έρχεται εκείνη η στιγμή που δεν νιώθεις τίποτα.....

Ήσουν ένας δυνατός άνθρωπος που είχες τα νιάτα, την ζωή, την όρεξη να ανακαλύψεις τον κόσμο και να τον κατακτήσεις. Είχες όνειρα... πολλά...

ήσουν ευτυχής. Στην καρδιά σου υπήρχε το χαμόγελο... υπήρχε η όρεξη για μάθηση, για εργασία και δημιουργία, για έρωτα.

...όμως... ήρθε εκείνος.... εκείνος που είδε αυτόν τον θησαυρό και θέλησε να κρύψει την λάμψη του εκείνος που ζήλεψε την ομορφιά της ψυχής και την φυλάκισε ... εκείνος που είδε την ανωτερότητα της ύπαρξης και την έκλεισε σε τέσσερις τοίχους.... εκείνος που έδωσε υποχρεώσεις και πήρε τα δικαιώματα... εκείνος που η αγκαλιά του γινόταν θηλιά και σε έπνιγε...

Εσύ που είχες τόσο ζωή μέσα σου ... τόσα χαμόγελα... τώρα κρύβεσαι τις νύχτες και πνίγεσαι στο βουβό σου κλάμα... στα δάκρυα που δεν αφήνεις να φανούν... νεκρό το σώμα... μουδιασμένο το μυαλό... καμιά αντίδραση... πληγωμένη καρδιά... και νιώθεις τόσο πόνο που θέλεις να πεθάνεις... ουρλιάζεις...

...και ο χρόνος που σε έχει γνωρίσει ...και ξέρει... και σε θαύμαζε ...και είδε την δύναμή σου... σε λυπάται.... έτσι θέλησε να σου κάνει ένα δώρο για το παρόν και το μέλλον... και εσύ το δέχεσαι... και λες...

...δεν πονάω άλλο...

Κεφάλαιο 14°

Μια διαδρομή οι σκέψεις

Σκέψεις.....Η φυγή.....και η επιστροφή

Όταν έρχονται εκείνες οι σκέψεις που σε πνίγουν... όταν πρέπει να πάρεις εκείνες τις αποφάσεις τις δύσκολες... όταν θέλεις να ξεφύγεις από όλα... όταν θέλεις να μείνεις μόνο με τον εαυτό σου...

Φύγε.... Μπες στο αυτοκίνητο και ακολούθησε την διαδρομή και την κατεύθυνση που θέλεις... άνοιξε τα παράθυρα... βάλε μουσική... πάτα και λίγο πιο πολύ το γκάζι... και....

Σκέψου αυτούς που σου είναι περιττοί... εκείνα που δεν σε νοιάζει αν σταματήσουν να υπάρχουν... και βγάλε τα από το μυαλό σου... δεν αξίζουν... διώξε τα μακριά σου.

Σκέψου αυτά που σε πλήγωσαν... αυτούς που νόμιζες ότι νοιάζονται αλλά η παρουσία τους δεν αξίζει την προσοχή σου... που ενώ έδωσες τόσα πολλά από σένα και δεν πηρές τίποτα.... Άστα να φύγουν από μέσα σου... και θα τα πάρει ο άνεμος από τα ανοιχτά παράθυρα....

Σκέψου αυτά που δεν μπορείς να πετύχεις.... Σκέψου όμως και αυτά που μπορείς.... Επίκεντρο αυτά θα έχεις για αρχή.....

Σκέψου τέλος και αυτούς που δεν μπορείς μακριά τους. Που ανασαίνεις χάρη σε αυτούς.... Που είναι ο λόγος της ύπαρξης σου... που τους έχεις και σε έχουν ανάγκη... όλα εκείνα που σε κάνουν να χαμογελάς...

... και τώρα συνειδητοποιείς ότι έχεις κάνει πολλά χιλιόμετρα και έφυγες πολύ μακριά... ο αέρας ανανέωσε το οξυγόνο σου και να είναι η ώρα να γυρίσεις πίσω...

Στην επιστροφή να πάρεις το μονοπάτι όπου στο τέλος θα υπάρχει άφθονο οξυγόνο και έστω ένα χαμόγελο... Και ίσως να μην χρειαστεί να ανοίξεις τα παράθυρα και να πατήσεις λίγο περισσότερο το γκάζι ξανά..

.... Μα.. Να προσέχεις.....

Κεφάλαιο 15°

Η ωριμότητα οδηγός μου

Οι Σκέψεις μεταμορφώνονται σε βιώματα

Μεγάλωσα αρκετά πια. Και οφείλω να πω ένα συγγνώμη στον εαυτό μου .

συγγνώμη επειδή δεν τον υπολόγισα ποτέ. Συγγνώμη επειδή δεν είδα τις ανάγκες του και δεν ικανοποίησα τα θέλω του.

Νόμιζα ότι είναι σπουδαιότερο να παραμερίσω εμένα ώστε να μείνουν ικανοποιημένοι οι γύρω μου.... Δεν εκτίμησα ποτέ τον εαυτό μου και υπερεκτίμησα τους άλλους.... δεν με άκουσα ποτέ ακούγοντας μόνο τους άλλους Δεν τόλμησα ... δεν αγωνίστηκα... δεν προσπάθησα

Άφησα να φύγουν τα σπουδαία ... τα όμορφα... τα μοναδικά που συνάντησα... οι ευκαιρίες που δεν έρχονται δεύτερη φορά... οι εμπειρίες που θα με γέμιζαν με αναμνήσεις και μαθήματα.... Έμεινα στάσιμη ... μην μπορώντας τώρα να ανταποκριθώ στις νέες προκλήσεις και ευκαιρίες... γιατί έμαθα μόνο να δίνω ...έμαθα να μην στεναχωρώ ...να μην φέρνω σε δυσάρεστη θέση...

Ίσως να ήθελα να με εκτιμήσουν οι άλλοι αφού εγώ δεν μπορούσα να το κάνω για μένα... ίσως να ήθελα να ήμουν το καλό παιδί...

Όμως ζούμε για την δικιά μας ευτυχία.... και εγώ δεν φρόντισα για αυτό ...έβλεπα τις λάθος κινήσεις και όμως σε έβαζα σε δεύτερη μοίρα... τελευταία... σε άφηνα από έξω να είσαι απλός θεατής... και το ξέρω ότι βλέποντας την ικανοποίηση και την χαρά στα πρόσωπα των άλλων έλεγες ας είναι καλά εκείνοι.... Και έμενες μόνη και πάντα να σου λείπει κάτι.....

Έχω μάθει τώρα πια ... και θα επιτρέψω μόνο ανθρώπους που έχουν την ωριμότητα να μην στηρίζονται σε μένα ... ανθρώπους που κάνουν λάθη και γελούν ... που προσφέρουν τον χρόνο τους ... που έχουν περιεχόμενο... που αναγνωρίζουν την αξιοπρέπεια ... ανθρώπους που θα δουν και θα εκτιμήσουν εσένα εαυτέ μου και αυτό που θα δουν θα τους αρέσειαυτούς που η παρουσία τους θα αγγίξει την ψυχή σου...

Έχω πια την ωριμότητα να ζήσω με ένταση αυτό που επιθυμώ....

Κεφάλαιο 16°

Το εύθραυστο ον ...ο άνθρωπος

Εύθραυστοι και ταυτόχρονα δυνατοί

Είμαστε τόσο εύθραυστοι εμείς οι άνθρωποι. Λυγίζουμε , σπάμε και γινόμαστε κομμάτια σαν να είμαστε αντικείμενα.

Είμαστε τόσο δυνατοί εμείς οι άνθρωποι. Είμαστε μαχητές και αντέχουμε στις καθημερινές δυσκολίες που δεν τα παρατάμε μέχρι να τα καταφέρουμε.

Όλα έχουν να κάνουν με τα εξωτερικά ερεθίσματα και τους εξωτερικούς παράγοντες που συμβάλλουν αν θα είμαστε στην μία ή στην άλλη κατηγορία.

Ένας φαινομενικά ευαίσθητος χαρακτήρας ίσως μεταμορφωθεί σε έναν δυνατό που θα προστατέψει τον εσωτερικό του κόσμο. Αρκεί να μεταφέρει τα συναισθήματά του με ασφάλεια χωρίς να του τα ραγίσουν.

Ένας φαινομενικά ισχυρός δυνατός χαρακτήρας ίσως να μεταμορφωθεί σε έναν διαλυμένο σε χίλια κομμάτια πρόσωπο. Αρκεί να σκορπίζει και να στέλνει τα συναισθήματα σε λάθος αποστολέα.

Πάντα κάτι θα υπάρχει που θα μας κάνει μια να είμαστε μια εύθραυστοι και μια δυνατοί. Κάπου αυτά τα δύο ισορροπούν. Και όταν καταφέρουμε να ισορροπήσουμε θα έχουμε καταφέρει να δούμε την εσωτερική ομορφιά μας και θα αντιδρούμε στα εξωτερικά ερεθίσματα με την λογική, θα έχουμε κάνει ένα πολύ σπουδαίο δώρο στον εαυτό μας.

Αν αλλάξουμε τον τρόπο που βλέπουμε τον κόσμο θα νιώσουμε ευτυχέστεροι ...αν συνδυάσουμε την λογική με την καρδιά θα έχουμε το καλύτερο αποτέλεσμα.

Και όπως λένε οι ειδικοί η καρδιά με την λογική απέχουν μόλις λίγα εκατοστά μεταξύ τους.

Κεφάλαιο 17°

Έννοια τυχερός άνθρωπος

Ορισμός του άλλου άλλου ανθρώπου

Μπορώ να πω με σιγουριά ότι είμαι από τους τυχερούς εκείνους ανθρώπους που συνάντησα ... εκείνον....

Αυτόςο άνθρωπός μου ...ο θησαυρός μου ... το φως του ήλιου μου... το οξυγόνο του αέρα μου ... η φωνή που ακολουθώ ...

Αυτός είναι ο παράδεισος μου ... ο πιο όμορφος και ξεχωριστός μέσα στο πλήθος ... είναι ο λόγος που χαμογελά ... που αγωνίζομαι .. που παλεύω να κάνω τον εαυτό μου καλύτερο ...

Αυτός Είναι η δύναμή μου ... η έμπνευσή μου ... το πρότυπο μου ... ο δάσκαλος μου ... τα φτερά μου ...

Αυτός ... που είναι τόσο περήφανος και χαρούμενος που δεν θα επιτρέψει να δεις ποτέ αν κλαίει...

Αυτόςείναι ο καθρέφτης των ονείρων μου

Αυτός Εύχομαι να είναι η αγάπη που εύχομαι να κρατήσει και όχι να έρχεται σαν σκιά από το παρελθόν ...

Εγώ θα τον κρατώ μέσα μου μέχρι την ημέρα που θα πεθάνω ...

Εγώ Δεν χρειάζεται πια να σκέφτομαι για το καλύτερο επειδή το βρήκα ... ξέρω πια τι μου ταιριάζει... εκείνος...

Εγώ θα κρατώ σαν θησαυρό τα μάτια του ... το χαμόγελό του ...

.....εκείνον

Κεφάλαιο 18ο

Η ζωή στο ρόλο διδάσκαλου

Τα μαθήματα της ζωής

Κάποιοι πρέπει να μεγαλώσουμε αρκετά

Κάποιοι από πολύ νωρίς κατανοούν

Όπως και να χει παίρνουμε από την ζωή κάποια μαθήματα.

Μαθήματα που μέσα από αυτά

θα κατανοήσουμε την ύπαρξη και την στάση μας στους άλλους και κυρίως την δική μας ηρεμία και αυτογνωσία. Και είναι τόσο απλά που όμως δυσκολευόμαστε να τα αντιληφθούμε.

Μάθημα 1ο : μερικοί άνθρωποι ποτέ δεν αλλάζουν. Ο εγωισμός κυριαρχείοι παρωπίδες μεγάλες.

Μάθημα 2ο : μεγαλώνειςδεν είσαι όπως παλιά.... δεν είσαι ο ίδιος άνθρωποςμεγάλη αρετή να το συνειδητοποιήσεις .

Μάθημα 3ο :είναι ανώφελο να αγχώνεσαι για πράγματα που δεν μπορείς να αλλάξεις..... ενώ εσύ προχωράς κάποιοι δεν μπορούν και

δεν θέλουν να επακολουθήσουνπροχώρα... άφησέ τα ... ξεπέρασέ τα....

Μάθημα 4ο : κάποια μέρα θα είσαι ευγνώμων επειδή αυτά τα πράγματα δεν είχαν την κατάληξη και την εξέλιξη που ήθελες..... υπάρχει μια δόση αλήθειας σε αυτό που λένε ότι κάθε εμπόδιο για καλό.

Μάθημα 5ο : μια γερή φιλία δεν χρειάζεται καθημερινή επαφή . οι αληθινοί φίλοι όσο μακριά και να βρίσκονται όσο τους έχεις στην καρδιά σου δεν φεύγουν ποτέ.

Μάθημα 6ο : υπήρξαν πολλά εμπόδια στον δρόμο σου ...και πολλά από αυτά τα ξεπέρασες . όταν βρεις τον εαυτό σου θα σηκωθείς και θα αρχίσεις ξανά Μην ξεχνάς ότι κάθε αρχή είναι όμορφη και μαγική .

Μάθημα 7ο : αυτούς που θα αγαπήσεις αληθινά δεν θα τους ξεχάσεις ποτέ ... και ας χωρίσουν οι δρόμοι σας.... Θα βρίσκονται εκεί στην σκέψη και στην καρδιά σου ... είναι κομμάτι του εαυτού σου...

Μάθημα 8ο : υπάρχει ΠΑΝΤΑ κάτι για το οποίο θα είσαι ευγνώμων ...η ύπαρξη σου και μόνο είναι ένα θαύμα.... Ψάξε και θα καταλάβεις τι εννοώ....

Μάθημα 9ο : κάνε το καλό ... να είσαι σίγουρος ότι θα γυρίσεις πίσω σε σένα ...

Μάθημα 10ο : αυτά που πραγματικά είναι θαύματα στην ζωή μας είναι οι αισθήσειςνα βλέπεις Να ακούς Να γεύεσαι ... να αγγίζεις ... να αισθάνεσαι ... να χαμογελάς ... να αγαπάς ... σκέψου μόνο αν δεν είχες κάποιο από αυτά

Κεφάλαιο 19ο

Αυστηρή αυτοκριτική

Διάλογος με τον εαυτό μου

Δεν κατάλαβες ακόμα? Τι άλλο θέλεις να ακούσεις? Δεν έμαθες τίποτα ?

Δεν αξίζειςπάρε το χαμπάρι.... Δεν ταιριάζεις με κανενός τις προδιαγραφές..... όλα τα κάνεις λάθος.... τα λες λάθος και τα γράφεις λάθος

Αν ήσουν διαφορετικά πλασμένος ... αν ήσουν προικισμένος με μυαλό ... αν δεν είχες καρδιά

Είσαι βλάκας εαυτέ μου.... Ναι και μεγάλος ... που πίστεψες πως θα γίνει και μια φορά αυτό που επιθυμείς ... αυτό που ονειρευόσουν μια ζωή... χαζά όνειρα ... δεν είναι για σένα ...

Για αυτό λοιπόν κάτσε στην άκρη και γίνε απλός θεατής των άλλων. Κοίτα και αν θέλεις να μαθαίνεις.... Δεν αποφασίζεις εσύ ... δεν υπάρχουν μόνο εσύ ...κλείσε το στόμα σου και μην τολμήσεις ξανά να πεις αυτά τα ανόητα συναισθήματα που έχεις . γιατί θα τα ακούσεις και θα τα πιστέψεις . και το χειρότερο είναι ότι θα περιμένεις κάτι παρόμοιοόμως δεν είναι έτσι ... δεν θα ακούσεις ποτέ αυτά που εσύ θέλεις ... γιατί είναι παράλογα ...όλα ...ζεις σε έναν κόσμο που δεν υπάρχει... και ούτε θα υπάρξει ποτέ ... ούτε οι άνθρωποι που φαντάζεσαι υπάρχουν... ούτε όμορφα σκηνικά ...ούτε όμορφες στιγμές....

Στο κούφιο σου κεφάλι όλα υπάρχουν μόνο.... Μην το γεμίζεις με αυτές τις αηδίες ...μην το γεμίζεις με τίποτα ... δεν είσαι

άξιος να βάλεις τίποτα εκεί ...σβήσε τα πάντα και άφησε μόνο το κενό....

Τότε μόνο θα είσαι καλά ... στο τίποτα ... και μόνο τότε θα πάψεις να αναρωτιέσαι τα τόσα γιατί Μόνο τότε δεν θα σε νοιάζει η απάντηση..τότε θα ξεχάσεις τις πληγές ...δεν θα γνωρίζεις πια το ποσό ανάξιος είσαι και τα τόσα πολλά λάθη έκανες και θα πρέπει να τα πληρώνεις .

Μην τολμήσεις να ξαναμιλήσεις ... να ξαναζητήσεις... να ξανά αισθανθείς.... δεν αξίζεις...

Αν άξιζες όλα θα ήταν αλλιώς.....

Σχολιασμός:

Πολλές φορές κατακρίνουμε τον εαυτό μας, από αντίδραση. Είναι στιγμές που θέλουμε να ξεσπάσουμε, να κατηγορήσουμε χωρίς να προκαλέσουμε ζημιά. Έτσι κατηγορούμε τον εαυτό μας και επιρρίπτουμε ευθύνες .

Αυτό συμβαίνει στους υπέροχους ανθρώπους, που ενώ θέλουν να ξεσπάσουν, δεν θέλουν να εναντιωθούν στους πραγματικούς υπαίτιους. Όχι δεν είμαστε αδύναμοι αλλά ρεαλιστές και σεβόμαστε το όποιο οικοδόμημα ανθρώπινο, στην κοινωνία μας.

<< 'Ο χαρακτήρας είναι η μοίρα του καθενός μας'>>

Ηράκλειτος

Κεφάλαιο 20ο

Οι φιλόσοφοι

Πως γινόμαστε καλύτεροι άνθρωποι

Μια όμορφη πρόταση που διάβασα λέει : να βρεις ανθρώπους που θα σε αφήσουν καλύτερα από ότι σε βρήκαν.....

καλυτερεύσουν την ζωή σου , θα ένιωσαν κάτι δυνατό για σένα..... γιατί να φύγουν;.....

Το πρώτο που σχολίασα είναι γιατί να σε αφήσουν αφού θα είναι εκείνοι που ανακάλυψαν τις αρετές σου και τα προτερήματά σου... και για να μπουν στην διαδικασία να

Όμωςτο αν φύγουν και το γιατί ...είναι άλλο κεφάλαιο....

Από αυτούς λοιπόν θα ακούσεις λέξεις που δεν άκουσες πριν. Θα ακούσεις κομπλιμέντα που δεν θα σου έχει πει κανείς... και όταν θα ακούσεις πως εσύ ξεχωρίζεις.... πως έχεις κάποιο σπάνιο χάρισμα ...πως αξίζεις πολλά περισσότερα από όσα νομίζεις.... πως η ομορφιά σου είναι μεγάλη ...το μυαλό σου δυνατό ... πως είσαι πολύ ψηλά από τον υπόλοιπο κόσμο.... Τότε..

... θα μπεις θέλεις δεν θέλεις στην διαδικασία να εξερευνήσεις τον εαυτό σου και να δεις αυτά που είδε εκείνος ο άνθρωπος που σου ήταν άγνωστος μέχρι πριν κάποιο καιρό. Και θα συμφωνήσεις και θα τα δεις και εσύ όλα εκείνα τα χαρίσματα που σε κάνουν ξεχωριστό και μοναδικό. Θα καταλάβεις ότι λάμπεις σαν ένα αστέρι και θα

νιώσεις υπέροχα όταν καταλάβεις ότι σε εκτιμούν. Και όσο και αν μερικοί προσπάθησαν να κρύψουν αυτήν την λάμψη σου και προσπάθησαν να σε μειώσουν , εσύ θα ξέρεις ποιος είσαι επειδή γνώρισες τον εαυτό σου με την βοήθεια εκείνου που μπήκε στην ζωή σου και σου έμαθε την αξία σου.

Έτσι με την αυτοπεποίθηση που θα αποκτήσεις θα γίνεσαι όλο και καλύτερος και θα βρεις την δύναμη για να ξεπερνάς ότι εμπόδια συναντάς. Θα μάθεις να αγαπάς εσένα και θα ανακαλύπτεις τρόπους για να γίνεσαι όλο και καλύτερος.

Αυτοί οι άνθρωποι που θα βρεθούν στον δρόμο σου και θα σου μάθουν να πορεύεσαι , να τους έχεις στην ζωή σου, στην καρδιά σου και να τους αγαπάς πάντα... και ας γίνουν παράδειγμα για σένα να μπορείς να ανακαλύπτεις τις χάρες και τις αξίες των άλλων και εκεί που χρειάζεται να τους τις υπενθυμίζεις.

Κεφάλαιο 21ο

Αισθήματαμια ζωή

Η ανθρώπινη φύση είναι συνδεδεμένη με τα αισθήματα

Όλη μας η ζωή τελικά είναι αισθήματα...

Αισθήματα που δημιουργούνται από τις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων. Και αυτά είναι που διαμορφώνουν τον χαρακτήρα μας. Έναν χαρακτήρα που

με την σειρά του θα επηρεάσει κάποιον άλλον.

Δεν είναι τα υλικά αγαθά που έχουν σημασία. Αυτά υπάρχουν μόνο για λίγο. Οι άνθρωποι όμως και αυτό που πήραμε από τον καθένα μένει. Και αναλόγως θα είμαστε ευτυχισμένοι ή όχι. Τόσο απλά. Ευτυχία αναζητάμε. Εκεί θέλουμε να γέρνει η ζυγαριά... στην μεριά της ευτυχίας.

Και αυτό που λένε ότι δώσε καλό και θα πάρεις καλό, το βρίσκω πολύ σημαντικό. Οπότε δώσε αυτά τα δώρα σε όλους. Τα έχεις άφθονα και δεν κοστίζουν. Δώσε συγχώρεση σε αυτόν που μετανιώνει... Δώσε αγκαλιά σε αυτόν που νιώθει μόνος.... Δώσε χαμόγελο σε αυτόν που κλαίει... δώσε χρόνο σε δικούς σου ανθρώπους..... Δώσε βοήθεια στον ανήμπορο... Δώσε φως σε αυτόν που δεν μπορεί να βρει τον δρόμο του.. Την γνώση σου σε αυτόν που δεν γνωρίζει... δώσε την αγάπη σου σε όλους... Δώσε τον έρωτα Σκέψου τι θα κερδίσεις..... Ένα χαμόγελο.. Ένα ευχαριστώ... που θα σε κάνουν και εσένα το ίδιο ευτυχισμένο... γιατί όταν δίνεις μία φορά λαμβάνεις διπλάσια. Έτσι δημιουργείς στιγμές που αξίζει να θυμάσαι.

Μέτρα τους ανθρώπους σου και άρχισε να ετοιμάζεις τα δώρα σου σε αυτούς. Και αν δεν τα εκτιμήσουν άσε αυτούς να το μετανιώσουν που δεν τα εκτίμησαν.

Κεφάλαιο 22ο

Οι στιγμές στην ζωή μας

Οι Στιγμές

Οι στιγμές που αξίζουν είναι εκείνες που σε ζόρισαν και σε δυσκόλεψαν λίγο παραπάνω για να τις έχεις. Και τα κατάφερες να τις έχεις. Και τα κατάφερες επειδή σκέφτηκες διαφορετικά.

Διαφορετικά επειδή κάποιος σε προκάλεσε να δεις θετικά όλες τις προσπάθειες που έκανες ενώ κάποιοι άλλοι σε σταματούσαν και σε εγκλώβιζαν και σε έπεισαν ότι τίποτα δεν αξίζει ίσως και εσύ ο ίδιος.

Τελικά όλοι χρειαζόμαστε μια ώθηση ώστε να γκρεμίσουμε τα ταμπό και τις προκαταλήψεις μας και να δούμε ότι ναι μπορούμε να δημιουργούμαι στιγμές όπως τις θελήσουμε. Όταν σκαφτόμαστε θετικά και αποκρούουμε τα αρνητικά τότε θα είμαστε έτοιμοι για να ζήσουμε στιγμές .

Αρκεί να συναντήσουμε εκείνους που θα μας αλλάξουν τον τρόπο σκέψης μας, εκείνους που θα γίνουν η έμπνευσή μας. Εκείνους που θα αξίζουν τις στιγμές μας και το χαμόγελό μας.

Όσες περισσότερες στιγμές δημιουργούμε τόσο η ζωή μας γίνεται πιο μεγάλη. Γιατί δεν είναι η ζωή μικρή ...οι στιγμές μας είναι λίγες....

Κεφάλαιο 23ο

Προσδοκίες

Οι εκπλήρωση τους

Οι μεγάλες προσδοκίες δεν θα εκπληρωθούν ποτέ.

Ζητάς απεγνωσμένα κάτι που δεν είχες ποτέ. Πλάθεις στο μυαλό σου ιστορίες που μόνο στο μυαλό σου μπορούν να υπάρχουν. Όχι στον πραγματικό κόσμο.

Όσο υπέροχα είναι αυτά τα σχέδια και όσο πιο πολύ θέλεις να βγουν αληθινά θα απογοητευτείς. Οι γύρω σου παλιοί και νέοι ποτέ δεν θα είναι έτοιμοι ούτε θα έχουν την καλή διάθεση να πάρουν μέρος στις προσδοκίες σου. Σε αφήνουν ίσως επειδή τρόμαξαν ...ίσως επειδή έχουν διαφορετικές συμπεριφορές και προσδοκίες και εσύ δεν είσαι μέσα σε αυτές.

Οι προσδοκίες είναι το εγώ μας. Αυτό που είμαστε. Και κάποια χρονική στιγμή θα καταρρεύσουμε όταν θα δούμε ότι δεν τις βρίσκουμε. Και είναι απόλυτα λογικό. Δες το με την λογική. Δεν μπορείς να έχεις κάποιον κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση των προσδοκιών σου. Άνθρωπο αναζητάς όχι παιχνίδι. Βάζεις μέτρα και σταθμά και όρια. Αν όμως ζήσεις όπως έρθει η ζωή ίσως να το απολαύσεις καλύτερα, χωρίς τον πόνο και την απογοήτευση.

Προστάτεψε τον εαυτό σου από τις μελλοντικές σφαλιάρες που θα φας. Κάνε όνειρα γιατί είναι όμορφο να ονειρεύεσαι ...όμως να μην έχεις

μεγάλες προσδοκίες. Μην προσπαθείς να αλλάξεις την συμπεριφορά κάποιου για να ταιριάζει στις δικές σου προσδοκίες.

Οι προσδοκίες δεν σε αφήνουν να δεις τον κόσμο όπως είναι πραγματικά. Τον βλέπεις από λάθος οπτική γωνία. Και οι συνέπειες δεν θα είναι αυτές που αναζητάς.

Κεφάλαιο 24ο

Η αγάπη

Το υπέροχο υπέρτατο συναίσθημα

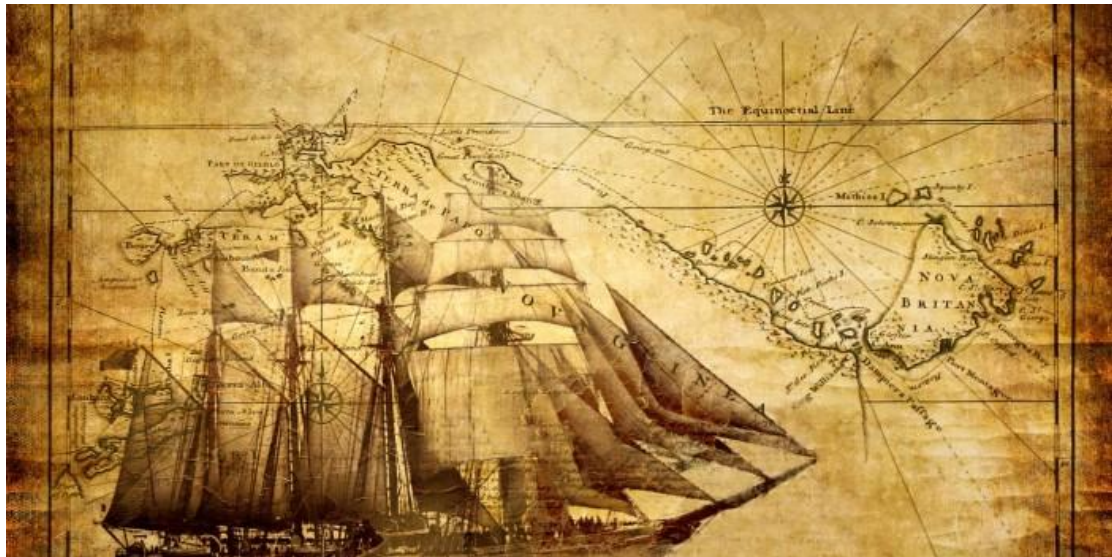
Η δύναμη της αγάπης. Ναι έχει πολύ δύναμη αυτό το συναίσθημα. Και θα κατανοήσεις μόνο όταν την γνωρίσεις. Από τους τυχερούς θα είσαι αν την συναντήσεις στον δρόμο σου. Η αγάπη σε αλλάζει.

Μαθαίνεις ποιος είσαι μέσα από τον άνθρωπο που σε αγάπησε.

Έχεις μια ηρεμία και συγχρόνως μια δύναμη που και οι γύρω σου το αντιλαμβάνονται. Σε κάνει όμορφο στην ψυχή και στο σώμα. Το χαμόγελο είναι μόνιμα στα χείλη σου. Σου δείχνει ότι αξίζεις.

Η αγάπη δεν είναι ζήλια, δεν είναι θυμός, δεν είναι συμφωνία, δεν είναι βία. Είναι προσφορά, δημιουργία , να θέλεις το καλύτερο για τον άνθρωπό σου και την ευτυχία του. Δεν φεύγει, δεν χάνεται, δεν έχει τέλος. Σε κάνει ξεχωριστό, καλύτερο, πλήρη.

Ο καθένας έχει τον δικό του τρόπο να αγαπά. Για αυτό αν θέλεις να κρατήσει για πάντα μην κρατάς δέσμιο τον άνθρωπό σου , απλά πέτα πλάι του

<Η αγάπη είναι ο σκοπός. Η ζωή είναι το ταξίδι.>>

Όσοο (Μπαγκουάν Σρι Ραζνίς), 1931-1990, Ινδός γκουρού

=====

Σε ένα κόσμο που μπορείς να γίνεις
οτιδήποτε θέλεις,
γίνε ο εαυτό σου είναι απλά υπέροχος .

Maseliz 2016

Copyright